

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรของมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๖๖

เพื่อกำหนดให้มีข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณ ที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และ วิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ มีมติเห็นชอบให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. ๒๕๔๔

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“บุคลากรของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานประจำตามสัญญา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารและผู้ที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจัดจ้างหรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่จัดตั้งตามกฎหมาย ว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาด้วย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ.หรือมหาวิทยาลัยกำหนด สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“บุคลากรสายวิชาการ” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ.หรือมหาวิทยาลัยกำหนด

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ และฐานะของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

กรณีเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจในการตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้งดใช้ข้อบังคับนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องรักษาและปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ โดยเคร่งครัด การประพฤติผิดจรรยาบรรณข้อใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยประเภทใดไว้เป็นการเฉพาะ หรือวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ บุคลากรของมหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณนั้นด้วย

หมวด ๒

จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๙ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) ต้องยึดมั่นในหลักประชาธิปไตยและสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ต้องเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม ทะนุบำรุงและรักษาศิลปและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของประเทศชาติ ละเว้นอบายมุขทั้งปวง

(๓) ต้องใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

(๔) ต้องรักษาศักดิ์ เกียรติยศและภูมิธรรมแห่งตน

(๕) มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพของตนเองและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๑๐ บุคลากรสายวิชาการต้องมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังนี้

(๑) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไปทั้งด้านความประพฤติ ส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

(๒) พึงสอนศิษย์ให้ครบตามหลักสูตรอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดบังความรู้ทางวิชาการ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเมตตาและเป็นธรรม

(๓) พึงปฏิบัติอาชีพด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต

(๔) พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการที่ไม่เห็นแก่ทรัพย์สินอื่นหรือประโยชน์ ส่วนตน

(๕) พึงศึกษาค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัย อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๖) พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณตามมาตรฐานและจริยธรรมการวิจัยตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม และข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

(๗) พึงสร้างและเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะและมีส่วนร่วมในการพัฒนา มหาวิทยาลัย

(๘) ต้องละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้โดยอ้างว่าเป็น ผลงานของตนเอง ต้องไม่สร้างข้อมูลที่ไม่มีอยู่จริง หรือบิดเบือนข้อมูลในงานทางวิชาการ

(๙) พึงเป็นนักวิชาการที่รอบรู้ในสาขาวิชาของตนเองและสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อพัฒนาสังคม ท้องถิ่นและประเทศชาติ

(๑๐) พึงรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศและภูมิธรรมแห่งตนเองให้เหมาะสมกับความเป็น อาจารย์ในมหาวิทยาลัย

(๑๑) ในสาขาที่มีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๑๑ บุคลากรสายสนับสนุนต้องมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) พึงเป็นผู้ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการทำงานที่ตน ได้รับมอบหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และพร้อมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่น เพื่อพิจารณานำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่องานราชการของมหาวิทยาลัย

(๒) ไม่นำข้อมูลหรือเรื่องราวของบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการ ปฏิบัติงาน เรื่องส่วนบุคคลและหรือเรื่องความเป็นไปในส่วนราชการออกไปเปิดเผยหรือวิจารณ์ในลักษณะที่จะ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลและภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัย

(๓) พึงรับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ผู้บริหาร ส่วนราชการ ในสิ่งที่ถูกที่ควร หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา เว้นแต่เป็นเรื่องที่มี กฎหมายกำหนดให้ข้ามขั้นตอนได้

(๔) พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานอย่างกัลยาณมิตร ช่วยเหลือส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกัน และกัน

(๕) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ในกรณีวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพ กำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน

ข้อ ๑๒ บุคลากรของมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติงานราชการด้วยความเที่ยงธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ปราศจากอคติ
- (๒) ต้องปฏิบัติงานราชการในหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผลโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ นักศึกษา และประชาชนเป็นสำคัญ
- (๓) ต้องประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและราชการอย่างเต็มที่
- (๔) ต้องดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คำนึงค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (๕) ต้องมีศรัทธาต่อมหาวิทยาลัย รักษาเกียรติภูมิและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีมติตาคิดต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ทั้งนี้ต้องระมัดระวังในการแสดงออกที่เป็นปฏิปักษ์ต่อชื่อเสียง เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๓ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ดังนี้

- (๑) ต้องมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ
- (๒) ผู้ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
- (๓) ต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ

ข้อ ๑๔ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องมีจรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ ดังนี้

- (๑) ต้องให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถ ในครรลองที่ถูกต้อง ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจเอื้ออาทรและใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ
- (๒) ต้องไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๓) ต้องไม่เปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ ที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยไม่ชอบก่อกำเนิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๔) ต้องมีจิตสำนึกในการบริการด้วยความเป็นธรรม ซื่อสัตย์และถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๕) ต้องไม่ครอบงำนักเรียน นักศึกษาให้กระทำหรือไม่กระทำการใดเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือบุคคลอื่นโดยมิชอบ

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

ข้อ ๑๕ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องมีจรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) ต้องยึดมั่นในหลักสิทธิมนุษยชนและความหลากหลายทางวัฒนธรรมของมนุษย์

(๒) ต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนให้กันโดยเสน่หา จากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม (๒) ให้ถือเป็นความผิดวินัยและหากการกระทำดังกล่าวเสียหายต่อราชการอย่างร้ายแรงให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ได้รับการยอมรับ จำนวนหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ

(๒) คณบดี เลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ฐานะเทียบเท่าคณะ เลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากคำแนะนำของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๖) นิติกรหรือผู้ได้รับปริญญากฎหมาย ที่อธิการบดีเลือก จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย เป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ให้ประธานและกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือกระทำโดยประมาท

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ขาดคุณสมบัติของประธาน กรรมการในประเภทนั้น ๆ

ในกรณีที่ประธานหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานหรือกรรมการขึ้นใหม่

ในกรณีประธานหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้แต่งตั้งประธานหรือกรรมการ
ขึ้นแทน และให้ประธานหรือกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมาแทนนั้นดำรงตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจหน้าที่

(๑) ดำเนินการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัย

(๒) สอบสวนพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรของ
มหาวิทยาลัย

(๓) ออกคำสั่งเรียกบุคคลหรือเชิญบุคคลมาสอบสวนหรือให้ข้อมูล ส่งเอกสาร
พยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาตามข้อบังคับนี้

(๔) แต่งตั้งอนุกรรมการจรรยาบรรณเพื่อปฏิบัติหน้าที่อย่างใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่
เช่น การสอบหาข้อเท็จจริง การพิจารณากลับกรอง ให้ความเห็นข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๑๙ การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมทุกครั้งต้องมีประธานอยู่ในการประชุม กรณีประธานไม่อยู่หรือไม่มีประธาน
ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในครั้งนั้น

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้า
ร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องนั้น

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๐ ข้อกำหนดในการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ ในส่วนใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ใน
ข้อบังคับนี้ ให้นำข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ กรณีที่อธิการบดีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณไปแล้วหรือในระหว่าง
การดำเนินการพิจารณาปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณในเรื่องใดเรื่องหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ หากประธาน
กรรมการหรือกรรมการจรรยาบรรณกลุ่มใดหรือผู้ใดลาออกหรือพ้นจากตำแหน่งคณะกรรมการจรรยาบรรณ และ
ยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการคนใหม่แทน ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณประกอบด้วย
กรรมการจรรยาบรรณเท่าที่มีอยู่มีอำนาจและหน้าที่ตามข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ ต่อไป

ข้อ ๒๒ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่า ได้ประพฤติ
ผิดจรรยาบรรณ หรือความปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือต่อผู้บังคับบัญชา ให้คณะกรรมการ
จรรยาบรรณ หรืออนุกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการตรวจสอบหรือสอบสวนให้得其ความจริงอย่างยุติธรรม
โดยไม่ชักช้า

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตรวจสอบต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน และให้นำ
กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การดำเนินการตรวจสอบหรือสอบสวน
ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ด้วย

ข้อ ๒๓ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการ
กระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ การสร้าง
ข้อมูลที่ไม่ได้อยู่จริง หรือการบิดเบือนข้อมูลในงานทางวิชาการ

(๒) นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่ง
ฉบับหรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนเองโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้
ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(๓) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักเรียน นักศึกษาซึ่งมิใช่
คู่สมรสของตน

(๔) การเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๕) การเปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๖) การใช้ตำแหน่งหน้าที่ครอบงำสอนหรืออบรมนักเรียน นักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๔ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ และพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นข้าราชการให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนบุคลากรอื่นให้ดำเนินการตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งคนบตีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ทำการตักเตือนและหรือสั่งดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๒) ให้ทำทัณฑ์บนต่ออธิการบดี

กรณีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมีมูลกรณีถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยพิจารณาสั่งการ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๒๕ การตักเตือน การมีคำสั่งดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดและทำทัณฑ์บนตามข้อ ๒๔ วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณทำหนังสือรับการตักเตือนหรือหนังสือรับการสั่งการดำเนินการให้ถูกต้องหรือหนังสือทัณฑ์บนไว้ต่อผู้บังคับบัญชา โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดของการประพฤติผิดจรรยาบรรณไว้ให้ชัดเจน

ข้อ ๒๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามข้อ ๒๔ วรรคหนึ่งที่มีใช้การอุทธรณ์ การลงโทษวินัยร้ายแรง และการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามข้อ ๒๔ วรรคสอง และวรรคสามให้เสนอเรื่องร้องทุกข์ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์

ข้อ ๒๗ ผู้บริหารที่เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้ใด เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ละเลยไม่ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดจรรยาบรรณ

ผู้บริหารผู้ใดกลับแก้งผู้ใดผู้บังคับบัญชา ในกรณีกล่าวหาหรือดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.บวรศักดิ์ อูวรรณโณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

หมายเหตุ : - เหตุผลการออกข้อบังคับนี้ เพื่อกำหนดให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกประเภทรวมถึงผู้บริหาร
ถือปฏิบัติอย่างมีจรรยาบรรณ อันเป็นการรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะบุคลากรของมหาวิทยาลัย
ซึ่งสอดคล้อง ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ
วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้
ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้